

dette for et Menneske? Var det en gal Mand eller en Komediespiller? Det fandt Tilslutning fra alle Sider, da Balduin Hansen oppe paa Tribunen med høj Røst henstillede til Aviskorrespondenterne ikke at referere den sidste Taler, der i enhver Henseende havde forsyndet sig mod Mødets Program.

Ordstyreren kom derpaa frem for at afslutte. Hans uforanderlige Forretningsmæssighed og vindtørre Stemme virkede i dette Øjeblik komisk paa alle. Rent uvilkaarligt befriede mange sig for Stemningens Uhygge ved en respektstridig Munterhed.

Han havde allerede løftet Hatten for at udbringe et Leve, da man saa Enslev rejse sig og forlange Ordet.

I det samme var Indtrykket af den gale Præst og hans Tale som blæst ud af alles Sind. Ingen tvivlede om, at det store Øjeblik nu var kommen, da Balduin Hansen højtideligt skulde proklameres som Partiets Kandidat, og man var klar over, at det ikke vilde gaa for sig uden Modsigelse. Der blev dødsstille.

Og saa kom der noget ganske uventet, som Folk hørte paa med lange Ansigter. Enslev mindede om den gamle Festsik, der fordrede, at Værten fik et Leve, inden Bordet hævedes. Godsejer Hagen, sagde han, havde med det Frisind, der nu i flere Slægtled udmærkede Ejerne af Storeholt, stillet sin Skov og